

In het jaar 1914 is de Eerste Wereldoorlog uitgebroken, ook wel “de Grote Oorlog” genoemd. Alle grootmachten van de wereld waren bij deze oorlog betrokken. Uiteindelijk werden er meer dan 70 miljoen militairen gemobiliseerd in een van de grootste oorlogen in de geschiedenis. Ja, 70 miljoen! mensen die in deze oorlog werden ingezet om ten strijde te trekken!...

De wereld stond waarlijk op z'n kop; meer dan 9 miljoen soldaten werden uiteindelijk gedood, vooral als gevolg van de grote technologische vooruitgang in vuurkracht. Toch heeft de wereld, te midden van deze chaos en in deze echte “hel op aarde”, een “wonder van vrede” gezien, en ik bedoel de bekende “Weihnachtsfrieden” ofwel “la Trêve de Noël” in het Frans; het Kerstbestand van 1914 tussen de Duitsers en de Britten, in de omgeving van Ieper in West-Vlaanderen in België, waar beide legers in hun loopgraven lagen te wachten vanwege de weersomstandigheden.

Alles begon in de Kerstnacht, bij de loopgraven van de legers, met het maken en versieren van de Kerstbomen en daarna begon het zingen van Kerstliederen, die om de beurt vanuit de ene frontlinie naar de andere overgingen. We kunnen ons heel goed voorstellen hoe in die nacht het gezang “Stille Nacht, Heilige Nacht” in dat niemandsland weerklonk en het vredesgevoel van de oorspronkelijke Heilige Nacht tot in de harten van de soldaten doordrong. Hoe toen de engolkoren zongen: “...en Vrede op aarde aan de Mensen die God liefheeft”.

Nog merkwaardiger was het feit dat, na de Kerstliederen te hebben gezongen, er een verbroedering plaatsvond tussen de soldaten van beide legers; er werden cadeaus uitgewisseld (tabak, drank, uniformknopen en insignes en diverse andere items). Aanvankelijk gebeurde dit allemaal nog heel voorzichtig maar daarna ging men Kerstmis vieren, in de loopgraven bij de vijand, rond de Kerstbomen.

Op Kerstdag, zo wordt vermeld, werden er hier en daar - in de frontlinies en in het niemandsland - spontaan voetbalwedstrijden met elkaar gespeeld.

Dit was een écht “Vredeswonder”, hetgeen natuurlijk tegen de zin van de legerleiders en de oorlogsympathisanten inging.

Laten wij nu 20 eeuwen in de geschiedenis teruggaan, om te kijken hoe de wereld er toen uitzag.

De Wereld stond ook toen op z'n kop. Keizer Augustus, heerser van de bekende wereld, wilde een volkstelling van zijn rijk uitvoeren. Heel veel reizigers van overal op de wereld, vooral in de Romeinse provincie Judea, waren op weg naar de stad van hun eigen stam om zich daar te laten inschreven, samen met hun families. Dit was ook het geval bij Jozef en Maria, beiden afstammelingen van koning David uit Betlehem.

Vier dagen moest deze arme familie midden in de winter - reizen, vanuit Nazareth in Galilea naar Betlehem in Judea, door de gevaarlijke woestijn en daarbij natuurlijk de zorgelijke toestand van Maria, vanwege haar vergevorderde zwangerschap.

Aangekomen in het dorpje Betlehem was de situatie zó chaotisch dat geen familie meer kon worden ontvangen om daar onderdak te krijgen. Sint Jozef moest na een vierdaagse reis, zo moe als hij was, zèlf een soort “herberg” improviseren buiten Betlehem, in een kale grot, midden in een donkere winternacht. Begrijpelijk dat dit inderdaad heel ongemakkelijk was voor Jozef en Maria.

Maar toch op dát moment, in deze barre omstandigheden, wanneer de hele wereld met andere zaken druk bezig was, heeft het belangrijkste Vredeswonder ooit plaatsgevonden: de Geboorte van de Zoon van God!

Zoals de mooie winterrozen die, tussen distels en takjes, in de wildernis weten te bloeien, zo kwam de Zoon van God in deze wereld.

De vraag die wij ons altijd kunnen stellen, bij alle geheimen van het leven van Christus, is het "waarom?". Waarom deed Hij dit of dat, of waarom op die manier?

Wat wil God hiermee bedoelen?

Waarom moest Jezus op die manier geboren worden?

De verschijning van de Christus op aarde is de Openbaring van God aan de mensheid: wat wil Hij ons zeggen met Zijn Geboorte? Immers Johannes van het Kruis heeft geschreven: 'Jezus is het enige Woord van God tot de mensen gesproken en met dit Woord, dat Vlees is geworden, heeft God álles tot de mensen gesproken'.

In die zin lijkt het mij merkwaardig dat, vooral bij de vreugdevolle Geheimen van het leven van Christus zoals Zijn Geboorte - wanneer dus de Geest van God aanwezig is, Die zijn goddelijke vruchten met zich meebrengt zoals bijv.: liefde, vreugde, vrede, vriendelijkheid, goedheid, zachtheid - deze vruchten altijd gepaard gaan met veel moeilijkheden, met kruisen, barre situaties enz. Dit lijkt mij niet toevallig, maar is dat zó door God bedoeld. Wanneer de omstandigheden slechter zijn, juist op dát moment, grijpt de Geest van God in en schijnt Die het meest, om aan iedereen te laten zien dat we de vrede, de liefde, de vreugde niet van deze wereld kunnen verwachten, maar liever van God alléén. Bovennatuurlijke liefde, vrede en vreugde zijn alleen van God afhankelijk en met niets te vergelijken:

Vrede laat Ik u na; mijn vrede geef Ik u. Niet zoals de wereld die geeft, geef Ik hem u. Laat uw hart niet verontrust of kleinmoedig worden. (Jn 14,27)

Wat kan de Geboorte van Jezus voor mij betekenen? Hier en nu?

Oké, laten wij even over het heden spreken.

Het jaar 2020. De wereld staat weer op z'n kop (nu lijkt het wel of de wereld altijd op z'n kop staat en nooit in orde is) maar dit jaar in het bijzonder, kunnen wij de moeilijke omstandigheden wereldwijd niet ontkennen, er niet eraan ontsnappen, wij ervaren die dag in dag uit.

De Coronacrisis (met 80 miljoen besmettingen en 1,7 miljoen doden), veroorzaakt grote economische problemen voor velen, in het bijzonder in Derde Wereldlanden. Daarbij komt de sociale isolatie van miljoenen mensen en de onzekerheid voor de toekomst, die droefheid en depressie bij velen creëren.

Wie kan dit alles ontkennen? Zelfs de Kerstvieringen zijn dit jaar door deze uitzonderlijke omstandigheden getroffen en wij kunnen Kerstmis niet op de normale wijze vieren.

Deze Kerstperiode treft ons met pure vermoeidheid, met eenzaamheid en isolatie, met koudheid en kilte, een donkere winternacht. Maar kortom, wanneer de wereld ons geen vrede meer kan schenken, is dit juist het gunstige moment om die Vrede bij God af te smeken, Die de oorsprong is van echte Vreugde, Liefde én Vrede.

Wij kunnen heel gemakkelijk zeggen: “oeeef, ik ben zo moe van dit allemaal”, “ja, ik ben het zat!” “Dit is toch geen normale Kerst; ik heb geen zin meer in deze Kerstperiode”. En dat begrijp ik, want wij mensen zijn geen engelen en geen robots. Maar denk dan goed na, het was ook geen normale Kerst voor de soldaten, die lagen te wachten in de loopgraven in 1914, maar die tóch een moment van vrede hebben gezocht bij de Kerstboom én die onverwachte vrede hebben gevonden! Het was ook niet gemakkelijk voor Jozef en Maria op die Eerste Kerstnacht, niettemin klonk er engelengezang: “Eer aan God in den Hoge en Vrede op aarde aan de mensen die God Liefheeft” toen de Zoon van God was geboren. Laten wij dan, op onze beurt in deze Kerstperiode, de vrede alleen bij God zoeken, nergens anders, want de wereld kan die vrede ons niet schenken, en eens gevonden, laten we die Vrede in eigen kring met elkaar delen om in het bijzonder, dit jaar, Gods Aanwezigheid in overvloed te kunnen ervaren.

Want al wie vraagt, verkrijgt; wie zoekt, vindt en voor wie klopt, doet men open. Mt7,8

Vrede laat Ik u na; mijn vrede geef Ik u. Niet zoals de wereld die geeft, geef Ik hem u. Laat uw hart niet verontrust of kleinmoedig worden. Jn 14,27

Amen.